

ДО ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТНИЦИ

ВНОСИТЕЛИ НА

НАРЕДБАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОБЩИНСКИТЕ ЖИЛИЩА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА

ДО Г-Н ЕЛЕН ГЕРДЖИКОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

Становище

Относно: Обществени консултации по Доклад с рег. № СОА20-ВК66-10786/14.12.2020 г. относно Приемане на Наредба за управление на общинските жилища на Столична община

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

УВАЖАЕМИ Г-Н ГЕРДЖИКОВ,

Приемането на нова наредба за управление на общинските жилища на Столична община, следва да бъде направено след задълбочен анализ и изследване на настоящата общественно-икономическа обстановка, следва да бъдат взети предвид обществените интереси с оглед осигуряването на устойчиво, стабилно и достойно развитие на едни от най-уязвимите групи на нашето общество. Основната цел на политиката за управление на общинските жилища би следвало да е насочена към подпомагане на лицата и семействата, които не могат да инвестират в свободен наем или в собствено жилище както поради усложнената социална, икономическа и обществена обстановка, така и по здравословни причини.

Аз съм самотна майка, работя и се грижа за двете си деца. За мен заплащането на свободен наем е непосилно и правото да ползвам под наем общинско жилище без да съм ограничена със краен срок, в който трябва да го напусна и да търся ново жилище под наем на свободния пазар, ми дава възможност спокойно и адекватно да се грижа за децата си. За мен е силно притеснително обстоятелството, че проекта за новата наредба предвижда максимален срок на договорите за наем за почти всички групи нуждаещи се. Бих искала и моля, когато се обсъжда предложението проект да се помисли и да се обсъди какви ще са последиците за хората като мен, които съгласно предложените текстове, ще са изправени пред необходимостта да напуснат предоставеното им жилище след изтичането на 5-годишен срок от настаняването им. Какви са перспективите пред мен и моите деца, пред хората, които като мен са със установени жилищни нужди и за които до момента, съгласно разпоредбите на действащата Наредба на столичен общински съвет за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на столична община, настаняването не е било ограничено със срок? Предложената нова наредба не дава ясен отговор на този въпрос. Смятам, че въвеждането на максимален срок от 5 години, в рамките на който дадено лице може да бъде настанено в общинско жилище, ще създаде несправедливо и некоректно третиране на нуждаещите се граждани. Та нали след като на същите е предоставено ползването на такова жилище то значи, че те имат доказана нужда от подкрепа от държавата, в това число и жилищна! Всяка година по сега действащата наредба представям документи, които доказват тази моя нужда, доказват че за мен и моите деца, ползването на предоставеното общинско жилище е жизнено важно. Факта, че дадено лице отговаря на посочените в проекто-наредбата критерии, означава сам по себе си, че това лице е нуждаещо се. Затова смятам, че въвеждането на максимален срок ще опорочи постигането на социалните и хуманните цели на наредбата и в множество случаи ще доведе до

задълбочаване на проблемите на най-уязвимите обществени групи. Вместо да осигури стабилно, устойчиво и достойно развитие, това ограничение ще доведе до маргинализиране на големи групи от обществото.

В края на наредбата са поместени правила относно заверените случаи и продължаването на действието на действащата наредба по отношение на тях. Бих искала да обърна внимание на факта, че тези въпроси са уредени непълно и неясно и това създава несигурност сред всички настоящи наематели по въпроса какво ще стане с техните договори за наем, както и с правата които са имали по настоящата наредба. Госпожи и господа, живеем в правова държава, а част от нея са принципите на правната сигурност, предвидимост и стабилност. Спазването им дава възможност на гражданите да имат доверие в установения със законите правов ред и да съобразяват поведението си с установените в действащите закони правила. Недопустимо е с изменения в законодателството, каквото представлява приемането на проекто-наредбата, отменящата действащата наредба, да се въвеждат неблагоприятни последици за нуждаещите се граждани като резултат от твърдението, че обществените отношения са претърпели промяна. В крайна сметка, последователността и предвидимостта на законодателя при приемането на законите изключва произвола на държавата. Тези принципни изисквания са гаранция гражданите да съобразяват поведението си с действащите закони, без да се опасяват, че последиците от техните действия ще се преуредят със задна дата, или пък да живеят с несигурността как точно ще бъдат преуредени правата им, произтичащи от действащите им договори за наем. Нито правно, нито фактически е възможно в правоотношенията, в които вече са влезли гражданите да се съобразяват с нормите на бъдещ закон.

В заключение бих искала да посоча, че за да бъдат изпълнени социалните функции, които има предоставянето на общинско жилище на нуждаещи се лица, не трябва да се ограничават със срочни договори настанените лица и семейства. Договорите трябва да запазят своята безсрочност, за да се даде възможност на нуждаещите се достъп до наистина социално измерима услуга, а не на заместител, като бъдат подсигурени с възможност за относително достоен и градивен живот. С възможност на младите семейства и самотните родители да отглеждат децата си, на възрастните спокойно да живеят старините си. Не трябва да се прави промяна в условията за закупуване на общински жилища от наемателите им и следва да бъде запазена възможност от тяхна страна да придобият собственост върху ползваното жилище, защото считам че това е едно продължаване на линията на социално адаптиране и интегриране.

С уважение,

Валерия Дунина